

כל הלילה בכיתי / מחשבות חינוכיות בעקבות אסון מירון

בסיפור המקראי על חנוכת המשכן, מתואר הטקס בו יורדת אל ארשתים כסיון לכך שהמשכן רצוי לפני הא-ל. אך למחרת הצר מסתבר שאותה האל שרפה למוות את בני אהרן.

ויקרא ט-י

כג וַיבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, אֶל-אֱהֹל מוֹעֵד, וַיִּצְאוּ, וַיְבָרְכוּ אֶת-הָעָם; וַיֵּרָא כְבוֹד ה', אֶל-כָּל-הָעָם. כד וַתֵּצֵא אֵשׁ, מִלִּפְנֵי ה', וַתֹּאכַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ, אֶת-הַעֹלָה וְאֶת-הַחֲלִבִּים; וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּרְאוּ, וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם. ויקחו בני-אהרן נדב ואביהוא איש מחמתו, ויתנו בהן אש, וישמו עליה, קטרות; ויקריבו לפני ה', אש זרה--אשר לא צוה, אתם. ב וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה', וַתֹּאכַל אוֹתָם; וַיָּמָתוּ, לִפְנֵי ה'. ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן, הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר ה' לֵאמֹר בְּקִרְבִּי אֶקְדֵּשׁ, וְעַל-פְּנֵי כָל-הָעָם, אֶכָּבֵד; וַיִּדַם, אַהֲרֹן.

המקרא מתאר:

תבונה לאומית של ערבות ראשית-מחה, יראה וצב - "זירנו ויפלו על פניהם" תבונה של המנהיג שהוא גם הדוד הסבר אמוני-לדברים יקרי ערך יש מחיר כבד "בקרובי אקדש"

תבונה של האבא-דומיה "וידם אהרון" עם איזו תבונה טבעי לך יותר להכדחות?

האם הסיפור המקראי מעורר בקיזכרונות מאירועים דומים?

אחים / נעים חורב

ופתאום,

כשנשמעים התותחים - כל עם ישראל אחים.

ואין דחיפות בתור

ואין צפירות בכביש

וחוט עדין של אור

עובר מאיש לאיש

ושוב אותן תמונות

קושרות בין לב ללבא

אלוהי האסונות

הרי אלוף בלקרב

ואין שום הדתה

ואין שום הסתה

ואין מאבקים

וגם אני, וגם אתה

פתאום טיפה יותר רכים

והלואי

שיום אחד אולי

נצליח לחיות ביחד

לא רק מתוך הפחד

ונהיה מאוחדים

ככה, בשגרה

גם בלי שקורה פה

משהו נורא.

מה הכאב שעולה מהשיר?

כיצד ניתן להסביר את

המצב הזה? ומה באמת

אפשר לעשות כדי שיהיה

יותר טוב?

ויקרא י' ג'

כל הלילה בכיתי - זלדה

כל הלילה בכיתי
רבוננו של עולם
אולי יש מות שאין בו
אלימות
מות שדומה לפרח.
כל הלילה הפלתי תחנוני
אפלו אני עפר
תהיה בי מנוחה
להביט אל גבהי שמים
עוד ועוד ועוד
להפרד מיפיים,
כל הלילה חשבתי
בריות רבות גרות
בחדרי הכואב
וספורים שונים,
צריך להדליק נר
ולהביט עליהם
בטרם אישן המות.

מנחות כ"ט ב:ג-ה'

הגמרא מספרת על שיחה שהתרחשה בין משה לא-ל שבמהלכה הא-ל משתף את משה בגדולתו של רבי עקיבא שעתיד להיוולד ולדרוש את התורה, משה מתפעל מגדולתו של רבי עקיבא ושואל את הא-ל מדוע לא ניתנה התורה על ידי רבי עקיבא...

שאל משה:

"רבוננו של עולם, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה על ידי? אמר לו, שתוק. כך עלה במחשבה לפני. אמר לפניו: ריבוננו של עולם, הראיתני תורתו הראני שכרו. אמר לו חזור [לאחור]. חזר לאחוריו, ראה ששוקלין בשרו במקולין (הרומאים מוציאים אותו להורג בעינויים). אמר לפניו: רבש"ע, זו תורה וזו שכרה? אמר לו שתוק. כך עלה במחשבה לפני."

מהי הטענה שטוען משה כלפי הא-ל?

נסו לשתף כיצד אתם מבינים את תשובת הא-ל למשה? מה לדעתכם המסר שניתן ללמוד ממדרש האגדה הזה?

מי אלים?

כְּשֶׁהֲרֵךְ בְּאֶבְלֹוֹ אֶזְרָנוּ עֲשֵׂן
וְנִצֵּר כְּמוֹס בְּקִשְׁי נֹשֵׁם
וַיִּלְדֵּד דְּוֹמֵס בְּלִי זְהוּת וּבְלִי עֵם.
אֵל תֵּשֶׁאֲלֵנוּ: מִי אֱלֹהִים? מִי אֱלֹהִים?
עֲבָשׁוּ כְּמֵן עֲשֵׂתִיקָה
לְמַעַן הַעֵם.

ליאור אנגלמן